

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/197/2018/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

257/2018. (XI. 6.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ jogi képviselőjeként **V. A.** 2018. június 4-én előterjesztett **panasza alapján indult eljárásban** a 2018. november 6-án – Fráterné dr. Ferenczy Nóra testületi tag távollétében – megtartott ülésén hozott állásfoglalását

megküldi az Országos Rendőrfőkapitánynak.

A Testület megállapítása szerint a vizsgált ügyben **alpjogot súlyosan sértő intézkedésre került sor.**

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos 2018. június 4-én, elektronikus úton terjesztette elő panaszát a bejelentése nyomán 2018. május 12-én elmulasztott rendőri intézkedéssel kapcsolatban.

I.

1) A panaszos beadványát a Testület a panasz szempontjából releváns információkra szorítkozva ismerteti.

A panaszos előzményként előadta, hogy hosszabb ideje súlyos atrocitások érik személyét és családját T. B. (továbbiakban: szomszéd) oldaláról. A panaszos családjának zaklatását a szomszéd a folyamatos zajhatások keltésével valósítja meg, mellyel lényegében élhetetlenné teszi az ingatlanukat. A jogsértő cselekményeknél a rendőrség ismeretlen okokból kifolyólag nem a vonatkozó jogszabályi rendelkezések szerint jár el.

2018. május 12-én a szomszéd elkezdte a panaszos házfala mellett a nagyteljesítményű flex gépek és egyéb gépek folyamatos járatását, mely cselekménye egész nap folyt. A panaszos videofelvételeket csatolt, melyeken hallani lehet a zajhatást. Ez a cselekmény május 13-án reggel 9 órától folytatódott, szünet nélkül.

---

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

A panaszos a szomszéd háza elé ment megtekinteni a zajforrást, azt tapasztalta, hogy a háza falától körülbelül 30 centiméterre hosszú zárszerelvények voltak elhelyezve, amelyeket köszörültek, vágtak nagy zajhatással.

2018. május 13-án a Jogvédő Szervezet elnöke, aki a helyszínen kint volt, a lakásban tapasztalta meg, hogy a zajtól nem lehet a lakásban létezni, hívta a * Megyei Rendőrkapitányságot, és kérte az intézkedésüket azzal, hogy ne a S. Rendőrőrs állományába tartozó rendőrök intézkedjenek.

13 óra 36 perc környékén értek ki a S. települési rendőrök, akik lényegében az alábbiakat tették.

A panaszost odahívták a szomszéd háza elé, hogy elmondják neki, hogy a szomszéd a korlátot szereli, ami zajjal jár, amit a panaszos köteles elviselni. Mindeközben a szomszéd felesége a rendőrök jelenlétében azt ordította a panaszosnak, hogy „Gumiszoba kell neki, zárják be, idióta. Ez bolond, nem is voltunk itthon 9 órától, csak 11 órától.”

A panaszos tájékoztatta a rendőröket a Városi Bíróság szabálysértést megállapító végzéséről, és annak tartalmáról, mely szerint a háza mellett történő, attól pár méterre folyó zajkeltés felerősödik, a panaszos házában elviselhetetlen zajt kelt. A panaszos elmondta, hogy lényegében 12-13 órája hallgatják egybefüggően május 12-étől május 13-án folytatva órától.

A járőr elmondta neki, hogy nem indokolt az intézkedése, és tájékoztatta a szomszédot a panaszos felvételei ellenére, hogy folytathatja tevékenységet, amit este 21 óráig hallgattak utána.

A panaszos felszólította a járőröket, hogy bűncselekmény elkövetése miatt – az ordítás, melyet a jogvédők a kihangosított telefonon hallottak – azonnali intézkedést foganatosítsanak, a rágalmazás okán a szomszéd felesége ellen, igazoltassák, és tegyék meg hivatalból a feljelentésüket. A rendőrök ezt sem tartották indokoltnak, a panaszos véleménye szerint a szomszédok a rendőrség tagjai előtt, a támogatásukkal, intézkedésük nélkül követhetik el a bűncselekményeket, szabálysértéseket.

2) V. A. bejelentésének hanganyaga szerint a Jogvédő Szervezet elnöke kérte a rendőri intézkedést a S. települési címre, mert ott illegális autószerelés folyik, amely olyan hanghatással jár, hogy a szomszédok már nem bírják a zajt. A szomszédot megkérték, hogy fejezze be a tevékenységét, de a szomszédot ez nem érdekli.

A bejelentő kifejezetten kérte, hogy nem S. települési rendőrök menjenek ki, azonban az ügyeletes tájékoztatja arról, hogy ezt nem ő dönti el, ő a megyei irányítót fogja értesíteni, ő pedig dönt arról, hogy melyik szabad járőrt tudja a helyszínre küldeni.

II.

A Testület az ügy érdemi vizsgálata, a tényállás pontosabb megismerése érdekében felvilágosítást kért az illetékes rendőri szervtől, valamint kérte az ügyvel kapcsolatos rendőrségi dokumentumok és a konkrét kérdésekkel kapcsolatos rendőrségi álláspont megküldését. A rendelkezésre bocsátott iratokból az alábbi releváns tények voltak megállapíthatóak.

1) 2018. május 13-án a Tevékenység-irányítási Központtól (továbbiakban: TIK) rádióan érkező utasítás nyomán a S. települési Rendőrőrs 2 fő járőre megérkezett a panaszos házához, mivel onnan bejelentés érkezett, mely szerint a szomszéd zaklatja a panaszost.

Az 1994. évi XXXIV. törvény a rendőrségről (továbbiakban: Rtv.) 13.§ (19 bekezdése alapján B. G. c. r. főörzszászlós és B. J. r. őrmester jelent meg a címen, ahol megállapították, hogy a szomszéd ingatlanáról sarokcsiszoló hangja hallatszik, mivel a szomszéd éppen egy vasdarabot vágott el.

A járőrök kérdésére a szomszéd előadta, hogy korábban a panaszos feljelentette őt az építési hatóságnál, melynek képviselői a helyszíni szemle során felszólították, hogy háza első lépcsőfeljáróját lássa el korláttal. Ezt a tevékenységet végezte az intézkedéskor. Állítása szerint a korlátkészítésről, valamint az ezzel járó zajról tájékoztatta a szomszédját, aki akkor ezt a „csináld csak” kijelentéssel vette tudomásul, ezért a problémát a rendőrök jelenlétében szerette volna ezt tisztázni.

A rendőrök a szomszéddal együtt megjelentek a panaszos házában, ahonnan csengetést követően a panaszos jött ki a kapuhoz. A járőrök az Rtv. 20.§ (1)-(4) bekezdéseiben foglaltak alapján

fogadták a hölgyet, aki ezt meg sem várva előadta, hogy szomszédja 15. órája zajjal járó munkát végez az udvarán, annak ellenére, hogy ezt számára bírósági végzés tiltja. A rendőrök kérésére a panaszos sem a bírósági iratot, sem pedig annak pontos tartalmát nem tudta előadni.

A kérdéses irat a M. Városi Bíróság *számú végzése, melyben a szabálysértési hatóság * számú végzését hagyja jóvá. Ennek keretében állást foglal abban, hogy amennyiben a szomszéd tűzifát fűrészel, úgy azt lehetőség szerint ingatlanának hátsó, nyitottabb részén, és nem a panaszos és saját lakóháza közti szűk részen tegye. A kapitányságvezető álláspontja szerint a végzés jelen esetben irreleváns.

Az intézkedés során a szomszéd udvaráról egy női hang kijelentette, hogy „11 órakor jöttünk haza, te rohadék”, melyet követően a panaszos a mobiltelefonján V. A. nevű ismerőst hívta, akivel az intézkedés végéig kapcsolatban maradt. A rendőr a panaszos kérésére tájékoztatta, hogy a fenti kijelentés a rendőri jelentésben rögzítésre kerül. A kijelentés nyilvánvalóan a szomszéd feleségétől (T. B.-nétől) származott, azonban őt senki nem látta. Később láthatóan megjelent saját ingatlanának udvarán, és az intézkedés során a „gumiszoba kell neki” kijelentést tette.

A panaszos a rendőröktől a T. B.-né igazoltatását követelte azzal, hogy őt rágalmazta. A járőrvezető tájékoztatta a panaszost, hogy a szomszéd cselekménye becsületsértés megállapítására lehet alkalmas, mellyel kapcsolatban a panaszos „perelheti” őt.

A felek között közel tíz éve húzódó konfliktus miatt T. B.-nét mind a panaszos, mind a rendőrök ismerik, adatai rendelkezésre állnak, ezért a járőrvezető szükségtelennek tartotta az Rtv. 24.§ (4) bekezdése szerinti igazoltatást, különös tekintettel arra, hogy e jogintézményt a jogalkotó ismeretlen személy adatainak megállapítására hozta létre.

Az intézkedés során a panaszos kérésére a járőrvezető – mivel erre az intézkedés kezdetén a panaszos fellépése miatt nem volt mód – közölte nevét, rendfokozatát, beosztási helyét, valamint jelvéyszámát.

A rendőri intézkedést a kapitányságvezető azzal egészítette ki, hogy a járőrvezető becsületsértésről szóló, panaszosnak adott tájékoztatása vélhetően nyelvbtlás, tévedés eredménye lehetett. A hivatkozott bűncselekmény magánindítványra üldözendő, melyet azonban a helytelen, de lényegét tekintve egyértelmű tájékoztatás ellenére a panaszos a helyszínen nem terjesztett elő.

A kapitányságvezető véleménye szerint a beadvány szerint V. A. a történetek idején a helyszínen volt, és onnan értesítette a rendőrséget, holott a fentiek alapján egyértelműen megállapítható, hogy a jogvédő a bejelentés pillanatában B. településen tartózkodott. E tekintetben a panaszos és képviselője félrevezeti az eljáró hatóságokat, szervezeteket.

A beadványban kifogásolt flexelésről a szomszédtól elhangzott magyarázat valós. A panaszos és a jogvédő 2017. szeptemberében ismételt, több fórumon tett feljelentés a szomszéd és családja ellen, többek között engedély nélküli ipari tevékenység és engedély nélküli építési munkálatok miatt.

A feljelentés nyomán 2017. szeptember 19-én a C. Járási Hivatal munkatársai ellenőrzést tartottak a szomszéd ingatlanán, ahol megállapították, hogy a feljelentésben szereplő garázs épület építése nem ütközik jogszabályba. Az ellenőrzés során a hivatal munkatársai észlelték, hogy a szomszéd lakóházának utcafrontján található lépcső nem rendelkezik korláttal, ezért balesetveszélyre hivatkozva utasították őt a korlát megépítésére. A panaszos beadványának tárgya éppen e fémkorlát építési munkálata, annak ellenére, hogy a munkavégzésről a szomszéd a panaszost korábban tájékoztatta.

A panaszos részben más adattartalommal feljelentést tett a hatóságnál, melynek kapcsán két eljárást kezdeményeztek.

A Vizsgálati Osztály feljelentés kiegészítést rendelt el, majd a feljelentést bűncselekmény hiányában 2018. július 2-án elutasította bűncselekmény hiányában, egyben az iratokat magánvádas bűncselekmények miatt a M. Járásbíróságnak küldte meg.

Ezen felül a feljelentést a Panaszokról és közérdekű bejelentésekről szóló 2013. évi CLXV. tv. alapján is vizsgálták, melynek során a panaszos részére 2018. július 17-én kelt levélben tájékoztatást adott a kapitányságvezető.

2) B. G. c. r. főörzsászlós 2018. július 13-án kiegészítő jelentés készített a rendőri intézkedésről. A dokumentumot csak az eddig ismertettekhez képest kiegészítő információkra szorítkozva ismerteti a Testület.

A rendőr előadta, hogy őket a TIK küldte a helyszínre az adott napon, arról nem volt tudomásuk, hogy a bejelentő nem S. települési rendőröket kért, de a rendőr tudomása szerint nem is tudott volna más menni.

A helyszínen a rendőrök a feleket meghallgatták, és mivel sem szabálysértés, sem bűncselekmény gyanúja nem merült fel, ezért rendőri jelentés készült.

A panaszos említette szóban, hogy rendelkezik egy határozattal, amely a szomszéd tevékenységeit tiltja, de ezt bemutatni nem tudta. A rendőri kérdésre, hogy milyen határozatról van szó, a panaszos hol szabálysértési, hol bírósági határozatot mondott, továbbá azt mondta, hogy ezt már többször becsatolta, a rendőröknek tudniuk kéne róla.

A panaszos valóban „felszólította” a rendőröket, hogy azonnal intézkedjenek a szomszédal szemben, amit a panaszos rágalmas bűncselekmény elkövetésével indokolt. A szomszéd házában nyitott ablakán annyi hallatszott ki, hogy „11 órakor jöttünk haza te rohadék”. Ez azután történt, hogy a panaszos azt állította, hogy 15 órája megállás nélkül folytatta tevékenységét a szomszéd. Második alkalommal akkor kérte a panaszos az intézkedést, mikor a szomszéd felesége azt mondta saját udvarán, hogy „gumiszoba kell neki”. Az elhangzottakat a rendőrök rendőri jelentésben rögzítették, azonnali intézkedésre ezen felül nem került sor, mivel a kijelentést tevő személyt a panaszos jól ismeri, ezért az igazoltatás nem volt indokolt.

A rendőr véleménye szerint a panaszos több helyen is valótlanosságokat állít beadványában.

A helyszínre a rendőrök 15 óra 2 perckor érkeztek ki, amelyről a TIK adatlapot csatolták a jelentéshez. A fentiekkel ellentétben a panaszos a kiérkezés időpontjaként 13 óra 36 percet jelölt meg, bár a rendőr nem feltételezi, hogy ezt szándékosan tette volna.

A panaszos azt írta, hogy a Jogvédő Szervezet elnöke a helyszínen tartózkodott. Ezzel ellentétben az adatlapon az szerepel, hogy a V. A. B. településről telefonált, és őt a helyszínen sem látták.

A panaszos a helyszínen semmilyen felvételt nem mutatott meg, valamint az az állítása is valótlan, hogy a szomszéd 13 órája folytatta volna a tevékenységét, mivel akkor hajnali 2 órakor kellett volna elkezdenie, amely a többi szomszédot is zavarta volna.

3) B. G. c. r. főörzsászlós 2018. május 13-án készült jelentésében közölt releváns információk közül a Testület csak az eddigiekhez képest kiegészítő tartalmúakat rögzíti.

Amikor a főörzsászlós megkérdezte, hogy milyen bűncselekményről beszél a panaszos, miért követel intézkedést, a panaszos közölte, hogy a szomszéd felesége „megrágalmasztotta” őt. A rendőr erre közölte vele, hogy ez becsületsértés, amely miatt polgári perben perelheti a szomszédot.

2018. július 2-án határozat született a panaszos által tett feljelentés elutasításáról, mely zaklatás vétségének gyanúja miatt indult. A határozatban a N. Rendőrkapitányság Vizsgálati Osztálya rögzítette, hogy a panaszos irányába intézett jelzők alapján a Btk. 226.§ (1) bekezdésébe ütköző rágalmasztás vétség bűncselekmény megállapításának van helye, mely miatt az eljárás lefolytatására a M.i Járásbíróság rendelkezik hatáskörrel és illetékességgel.

III.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv. és a Szolgálati Szabályzat rendelkezéseire – **megállapította, hogy a rendőri fellépés és intézkedés érintette a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye (a továbbiakban: Alaptörvény) Szabadság és Felelősség fejezetének XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogát az alábbiak szerint.**

1) A Testület elsőként azt értékelte, hogy a rendőrségnek keletkezett-e intézkedési kötelezettsége a bejelentés nyomán, és annak mennyiben tettek eleget.

a) A panaszos beadványa szerint 2018. május 13-án V. A. tett bejelentést amiatt, hogy a panaszos ingatlanában elviselhetetlen zajhatás miatt „nem lehet létezni”. A S. települési rendőrök 13 óra 36 perc környékén értek ki a helyszínre, ahol meghallgatták a szomszédot, a panaszossal közölték, hogy a zajhatást köteles elviselni.

A rendőri tájékoztatás szerint a helyszínre a rendőrök 15 óra 2 perckor érkeztek ki, mivel onnan bejelentés érkezett, mely szerint a szomszéd zaklatja a panaszost. A fentiekkel ellentétben a panaszos a kiérkezés időpontjaként 13 óra 36 percet jelölt meg, bár a rendőr nem feltételezi, hogy ezt szándékosan tette volna. A helyszínen a rendőrök a feleket meghallgatták, és mivel sem szabálysértés, sem bűncselekmény gyanúja nem merült fel, ezért rendőri jelentés készült. Megállapították, hogy a szomszéd ingatlanáról sarokcsiszoló hangja hallatszott, mivel a szomszéd éppen egy vasdarabot vágott el. A járőrök kérdésére a szomszéd előadta, hogy korábban a panaszos feljelentette őt az építési hatóságnál, melynek képviselői a helyszíni szemle során felszólították, hogy háza első lépcsőfeljáróját lássa el korláttal. Ezt a tevékenységet végezte az intézkedéskor. A panaszos említette szóban, hogy rendelkezik egy határozattal, amely a szomszéd tevékenységeit tiltja, de ezt bemutatni nem tudta. A kérdéses irat a M. Városi Bíróság *számú végzése, melyben a szabálysértési hatóság * számú végzését hagyja jóvá. Ennek keretében állást foglal abban, hogy amennyiben a szomszéd tűzifát fűrészel, úgy azt lehetőség szerint ingatlanának hátsó, nyitottabb részén, és nem a panaszos és saját lakóháza közti szűk részen tegye. A kapitányságvezető álláspontja szerint a végzés jelen esetben irreleváns.

V. A. bejelentésének hanganyaga szerint a Jogvédő Szervezet elnöke kérte a rendőri intézkedést a S. települési címre, mert ott illegális autószerelés folyik, amely olyan hanghatással jár, hogy a szomszédok már nem bírják a zajt. A szomszédot megkérték, hogy fejezze be a tevékenységét, de a szomszédot ez nem érdekli.

Az Rtv. 2. § (1) bekezdése szerint „a rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyonbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. A rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait”.

Az Rtv. 13. §-ának (1) bekezdése rendelkezik a rendőr intézkedési kötelezettségéről. A hivatkozott jogszabályhely szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. A Szolgálati Szabályzat az Rtv. előírásait a következőkkel egészíti ki. A 9. § (1) bekezdése alapján a rendőr szabálysértés észlelése esetén feljelentést tesz, vagy - jogszabály által meghatározott esetekben - helyszíni bírságot szab ki. A szabálysértést észlelő rendőr figyelmeztetést azon szabálysértés esetén alkalmazhat, amely miatt helyszíni bírságot szabhat ki.

Az Rtv. 24. §-a szabályozza a rendőrség segítségnyújtási kötelezettségét. Az (1)-(3) bekezdések szerint „a rendőr köteles a feladatkörébe tartozó segítséget, illetőleg a hozzáfordulóknak a tőle elvárható felvilágosítást megadni. A magánérdekek védelme e törvény alapján csak akkor tartozik a rendőrség hatáskörébe, ha a törvényes védelem az adott körülmények között más módon nem biztosítható, vagy ha a rendőri segítség nélkül a jog érvényesíthetősége meghiúsulna vagy számottevően megnehezülne. A segítségnyújtás csak halaszthatatlan szolgálati érdekből tagadható meg, közvetlen életveszély esetén csak akkor, ha a segítségnyújtás miatt több ember élete kerülne közvetlen veszélybe.”.

A Testület rendelkezésére álló dokumentumok alapján megállapítható, hogy arról érkezett bejelentés, hogy a panaszos szomszédja illegálisan végzett autószereléssel csendháborítást követ el, ezért rendőri segítségre van szükség. A

fentiek alapján megállapítható, hogy szabálysértés elkövetésének gyanúja merült fel. A 2012. évi II. törvény a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről (továbbiakban: Szabs. tv.) csendháborítást szabályozó 195. § (1) bekezdése szerint, aki lakott területen, az ott levő épületben, vagy az ahhoz tartozó telken, tömegközlekedési eszközön, továbbá természeti és védett természeti területen indokolatlanul zajt okoz, amely alkalmas arra, hogy mások nyugalma, illetve a természeti vagy a védett természeti értéket zavarja, szabálysértést követ el.

A vonatkozó jogszabályhelyek ismertetését követően a Testület úgy foglalt állást, hogy a bejelentés nyomán a rendőrség oldalán intézkedési kötelezettség keletkezett.

b) A Testület a következőkben azt értékelte, hogy a fennálló intézkedési kötelezettségnek az intézkedő rendőrök milyen módon, és mennyiben tettek eleget.

Az Rtv. 15. § (1) bekezdése szerint a rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával.

A rendőrség intézkedési kötelezettségét az Rtv. 13. §-a írja elő, ugyanakkor az idézett jogszabályhely nem tartalmaz további rendelkezést az intézkedés kivitelezésének módjára vonatkozóan.

A panaszosi, illetőleg a rendőri álláspont összevetése, és az eset gondos mérlegelése után megállapítható, hogy a rendőrök végeztek adatgyűjtést a helyszínen, felvették a kapcsolatot a panaszos által „elkövetőként” megjelölt személlyel és a panaszossal is, a konfliktus megoldására kísérletet tettek. A rendőröknek az adott helyzet összes körülményét figyelembe véve mindössze erre terjedt ki az intézkedési kötelezettségük, amelynek eleget is tettek.

Mindezekre tekintettel a Testület úgy foglalt állást, hogy az intézkedő rendőrök a fennálló intézkedési kötelezettségüknek megfelelő módon tettek eleget, ezáltal nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető joga.

2) A Testület vizsgálta a panaszosnak adott jogi felvilágosítást.

A panaszos beadványában sérelmezi, hogy a rendőrök az ő „felszólítása” ellenére nem voltak hajlandók intézkedni a szomszéd feleségével szemben, nem igazoltatták őt, annak ellenére, hogy a szomszéd az ő jelenlétükben rágalmozta őt.

Az intézkedés során a szomszéd udvaráról egy női hang kijelentette, hogy „11 órakor jöttünk haza, te rohadék”, melyet követően a panaszos a mobiltelefonján V. A. nevű ismerősét hívta, akivel az intézkedés végéig kapcsolatban maradt. A rendőr a panaszos kérésére tájékoztatta, hogy a fenti kijelentés a rendőri jelentésben rögzítésre kerül. A kijelentés nyilvánvalóan a szomszéd feleségétől (T. B.-nétől) származott, azonban őt senki nem látta. Később láthatóan megjelent saját

ingatlanának udvarán, és az intézkedés során a „gumiszoba kell neki” kijelentést tette. A panaszos a rendőröktől a T. B.-né igazoltatását követelte azzal, hogy őt rágalmazta. A járőrvezető tájékoztatta a panaszost, hogy a szomszéd cselekménye becsületsértés megállapítására lehet alkalmas, mellyel kapcsolatban a panaszos „perelheti” őt. A felek között közel tíz éve húzódo konfliktus miatt T. B.-nét mind a panaszos, mind a rendőrök ismerik, adatai rendelkezésre állnak, ezért a járőrvezető szükségtelennek tartotta az Rtv. 24.§ (4) bekezdése szerinti igazoltatást, különös tekintettel arra, hogy e jogintézményt a jogalkotó ismeretlen személy adatainak megállapítására hozta létre. A rendőri intézkedést a kapitányságvezető azzal egészítette ki, hogy a járőrvezető becsületsértésről szóló, panaszosnak adott tájékoztatása vélhetően nyelvbtlás, tévedés eredménye lehetett. A hivatkozott bűncselekmény magánindítványra üldözendő, melyet azonban a helytelen, de lényegét tekintve egyértelmű tájékoztatás ellenére a panaszos a helyszínen nem terjesztett elő.

2018. július 2-án határozat született a panaszos által tett feljelentés elutasításáról, mely zaklatás vétségének gyanúja miatt indult. A határozatban a N. Rendőrkapitányság Vizsgáló Osztálya rögzítette, hogy a panaszos irányába intézett jelzők alapján a Btk. 226.§ (1) bekezdésébe ütköző rágalmazás vétség bűncselekmény megállapításának van helye, mely miatt az eljárás lefolytatására a M. Járásbíróság rendelkezik hatáskörrel és illetékességgel.

a) Az Rtv. 29. § (1) bekezdése szerint a rendőr a feladata ellátása során *a*) igazoltathatja azt, akinek a személyazonosságát a közrend, a közbiztonság védelme érdekében, bűnmegelőzési vagy bűnüldözési célból, a tartózkodása jogszerűségének megállapítása céljából, közlekedésrendészeti ellenőrzés során, továbbá az igazoltatott vagy más természetes, illetve jogi személy és egyéb szervezet jogainak védelme érdekében kell megállapítani, *b*) az igazoltatott személyt lakcímének, tartózkodási helyének - az igazoltatott választása szerint - a lakcímet igazoló hatósági igazolvánnyal vagy más alkalmas dokumentummal történő igazolására, vagy a lakcímré, tartózkodási helyre vonatkozó nyilatkozattételre kérheti fel, valamint *c*) amennyiben a 24/A. § (1) bekezdésében meghatározott személy felkérése alapján igazoltat, úgy az igazoltatott személyt a *b*) pontban megjelölt adatok igazolására, vagy ezen adatokra vonatkozó nyilatkozattételre kéri fel. (2) Az igazoltatott köteles a személyazonosító adatait hitelt érdemlően igazolni. A személyazonosságot - a személyazonosító igazolványon túl - minden olyan hatósági igazolvány igazolja, amely tartalmazza a személyazonosításhoz szükséges adatokat. Az igazoltatott kizárólag ezen okmányok egyikének bemutatására kötelezhető. A rendőr más jelen lévő, ismert személyazonosságú személy közlését is elfogadhatja igazolásként.

A fent hivatkozott jogszabályi rendelkezések alapján egyértelműen megállapítható, hogy az Rtv. nem teszi a rendőr jogszabályi kötelezettségévé az intézkedés alá vont személy igazoltatását, és amennyiben a rendőr az igazoltatás mellett dönt, abban az esetben sem csupán személyazonosító igazolvány útján végezheti el az adott személy személyazonosságának megállapítását, a törvény a rendőr mérlegelési jogkörébe utalja a személyazonosság megállapítása módjának kiválasztását.

A Testület továbbá kiemeli, hogy az intézkedő rendőr az Rtv. által szabályozott arányossági követelménynek is eleget tett azzal, hogy a helyszínen tartózkodó szomszédot nem kérte személyazonosító igazolványa bemutatására, mivel a személyazonosságával mind a rendőrök, mind a helyszínen tartózkodó tisztában voltak. Az Rtv. 15. § (1) bekezdése szerint, a rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával. (2) Több lehetséges és alkalmas rendőri intézkedés, illetőleg kényszerítő eszköz közül azt kell választani, amely az eredményesség biztosítása mellett az intézkedéssel érintettre a legkisebb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással jár.

A Testület megjegyzi továbbá, hogy a panaszos oldalán alapjogsérelem keletkeztetésére egyébként sem alkalmas pusztán az a tény, hogy a rendőrök nem igazoltatták a szomszédot, amennyiben az ő személyazonossága a későbbiek során is egyszerűen megállapítható.

A panaszos által rágalmazásként megjelölt cselekményt elkövető szomszéd személyazonossága megállapítást nyert, ezáltal nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő joga.

b) A rágalmazás tényállását a Btk. 226. §-ában találjuk, ennek (1) bekezdése szerint, aki valakiről más előtt a becsület csorbítására alkalmas tényt állít, híresztel, vagy ilyen tényre közvetlenül utaló kifejezést használ, vétség miatt egy évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

A rendőr által hivatkozott becsületsértés tényállását a 227. § (1) bekezdése tartalmazza, eszerint, aki a 226. §-ban meghatározottakon kívül mással szemben *a*) a sértett munkakörének ellátásával, közmegbízatásának teljesítésével vagy közérdekű tevékenységével összefüggésben vagy *b*) nagy nyilvánosság előtt a becsület csorbítására alkalmas kifejezést használ, vagy egyéb ilyen cselekményt követ el, vétség miatt egy évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

A Btk. 231. § (2) bekezdése szerint a 221-228. §-ban meghatározott bűncselekmény csak magánindítványra büntethető, kivéve, ha a 227. §-ban meghatározott bűncselekményt rendvédelmi szerv tagjának sérelmére követik el.

A 2017. évi XC. törvény a büntetőeljárásról (továbbiakban: Be.) 378. § (1) bekezdése az alábbiakat rögzíti a magánindítvány kapcsán.

Magánindítványra üldözendő bűncselekmény esetén csak a jogosult indítványára indítható meg vagy folytatható a büntetőeljárás.

(2) Magánindítványnak kell tekinteni a magánindítvány előterjesztésére jogosult feljelentését és bármely olyan nyilatkozatát, amely szerint az elkövető büntetőjogi felelősségre vonását kívánja.

(3) A magánindítványt attól a naptól számított egy hónapon belül kell előterjeszteni, amelyen a magánindítványra jogosult a bűncselekményről tudomást szerzett.

A Testület ezen a ponton szükségesnek tartja felhívni a figyelmet töretlen gyakorlatára, miszerint ha az Rtv. szerinti rendőri fellépés mögöttes jogalapjaként a rendőrség egy Rtv-n kívüli jogszabályban meghatározott tényállás tekintetében fennálló gyanúokra (pl. bűncselekmény vagy szabálysértés gyanújára) hivatkozik, a Testület – a kérdéses cselekményért egyébként fennálló szabálysértési vagy büntetőjogi felelősség kérdésében való állásfoglalás nélkül – vizsgálja, hogy az adott esetben fennállt-e olyan fokú gyanú, amely elégséges jogalapot szolgáltatott az intézkedéssel megvalósult jogkorlátozásra. Amennyiben a Testület ezt a vizsgálatot nem végezné el, a jogkorlátozás érdemi kontrollja kiüresedne, illetve elmaradna, és ezzel sérülne az érintett panaszhoz való alkotmányos joga.

A rendőrségi adatszolgáltatás alapján egyértelműen megállapítható, hogy az intézkedő rendőrök nem megfelelő tájékoztatást adtak a panaszosnak az általa rágalmazásként megjelölt cselekménnyel kapcsolatban. Az intézkedőknek kötelessége lett volna a panaszost a magánindítvány lehetőségéről tájékoztatni, és amennyiben a panaszos azzal élni kíván, a magánindítványt felvenni. Amennyiben a magánindítvány felvételére lehetőségük a helyszínen nem volt, tájékoztatási kötelezettségük keletkezett volna arra vonatkozóan, hogy a panaszos hogyan tudja indítványát benyújtani a későbbiek során. Mindez igaz akár a panaszos által rágalmazásként minősített cselekmény, akár a rendőr által becsületsértésként minősített cselekmény kapcsán, mivel mindkettő magánindítványhoz kötött bűncselekmény. A rendőr tájékoztatása tehát, mely szerint a panaszos becsületsértés miatt „perelheti” a szomszédot, nem volt megfelelő. Mind a rendőrök, mind a panaszos által elmondottak alátámasztják, hogy a Be. 378. (2) bekezdése (Magánindítványnak kell tekinteni a magánindítvány előterjesztésére jogosult feljelentését és bármely olyan nyilatkozatát, amely szerint az elkövető büntetőjogi felelősségre vonását kívánja.) szerinti nyilatkozat megtörtént, a panaszos a rendőrök tudomására hozta, hogy az általa elkövetőként megjelölt személy büntetőjogi felelősségre vonását kívánja. Erre tekintettel a Testület nem fogadja el a kapitányságvezető azon álláspontját, mely szerint a magánindítványt „a helytelen, de lényegét tekintve egyértelmű tájékoztatás ellenére a panaszos a helyszínen nem

terjesztett elő”. A panaszosnak nem volt lehetősége arra, hogy előterjessze a szükséges magánindítványt, mivel a tájékoztatás olyan mértékben helytelen, és téves volt, amely által a panaszost megakadályozták a magánindítvány előterjesztésében.

Annak ellenére, hogy a rendőrök rögzítették jelentésükben, hogy a panaszos többször hivatkozott az intézkedés során arra, hogy jogász, ezáltal a jogszabályok ilyen fokú ismerete elvárható lenne tőle, a Testület kihangsúlyozza, hogy az állampolgárok végzettségére tekintettel a rendőrök nem tekinthetnek el a vonatkozó jogszabályok ismertetésétől, és az azoknak megfelelő tájékoztatás megadásától.

Mindezekre tekintettel megállapítható, hogy a rendőr által a panaszosnak nyújtott tájékoztatás téves voltára tekintettel súlyos mértékben sértette a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogát.

3) A Testület vizsgálta, hogy sértette-e a panaszos alapvető jogait, hogy a S. települési rendőrök érkeztek a helyszínre.

V. A. bejelentésében kifejezetten kérte, hogy ne S. települési járőrök érkezzenek a helyszínre.

A 112-es segélyhívón már az ügyeletes közölte a bejelentővel, hogy nem rajta múlik, hogy melyik rendőrség állományába tartozó járőrök fognak kikerkezni, ő csak továbbítja a megyei irányítónak a bejelentést, aki dönt arról, hogy melyik szabad járőrt küldi a helyszínre.

A Testület úgy foglalt állást, hogy az ügyeletes által adott tájékoztatás alapján nem dönthető el egyértelműen, hogy az ügyeletes a későbbiek során rögzítette-e a bejelentő kérését, mely szerint nem S. települési rendőröket kért a helyszínre. Az intézkedők elmondták, hogy nekik nem volt tudomásuk arról, hogy a bejelentőnek ilyen kérése lett volna. A Testület álláspontja szerint továbbá figyelembe kell venni a tényt, hogy a bejelentésben előadottak súlya, és egyéb körülményei alapján nem tűnt indokoltnak, hogy a szabad járőrök helyett mást küldjenek a helyszínre.

Mindezekre tekintettel a Testület úgy foglalt állást, hogy ebben az aspektusban nem megállapítható a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő jogának sérelme.

IV.

A vonatkozó jogszabályhelyek ismertetését követően a Testület úgy foglalt állást, hogy a bejelentés nyomán, a rendőrség oldalán intézkedési kötelezettség keletkezett. Az intézkedő rendőrök a fennálló intézkedési kötelezettségüknek megfelelő módon tettek eleget, ezáltal nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető joga. A panaszos által rágalalmazásként megjelölt cselekményt elkövető szomszéd személyazonossága megállapítást nyert, nem volt szükség az igazoltatásra, ezáltal nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő joga. Megállapítható azonban, hogy a rendőr által a panaszosnak nyújtott tájékoztatás téves voltára tekintettel súlyos mértékben sértette a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogát. A S. települési rendőrök kikerkezése kapcsán nem megállapítható a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő jogának sérelme.

Mindezekre tekintettel a Testület súlyos alapjogsérelmet állapított meg, ennek megfelelően a rendelkező részben foglaltak szerint – az Rtv. 93/A. §-ának (6) bekezdése alapján – az állásfoglalást megküldi az Országos Rendőrfőkapitánynak.

Budapest, 2018. november 6.

Dr. Lukács Tamás
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Dr. Wildner Domonkos
előadó testületi tag

Dr. Cservák Csaba
testületi tag

Független Rendészeti Panasztestület